KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ont., L5G 2A3, Canada.

No.4, Vol.26., duben-April 1992.

Mamutí sklad pro samouky, železářské firmy Aikenhead, první z deseti takových obchodů v jižním Ontáriu, existuje od 2.dubna t.r. v č. 426 Ellesmere Rd., Scarborough, východně od Warden Ave. Na našem obrázku je uprostřed: Mr.Stephen Bebis, president firmy, se společníky Lisou-Rae Martin-ovou /vlevo/ a Robertem Ricciardem. Očekává se, že tyto mamutí sklady budou mít úspěch z několika důvodů: mají velký výběr a asi o třetinu nižší ceny, než kde jinde. Navíc se řídí podle zásady "náš zákazník, náš pán!" Všichni prodavači a jiný personál jsou společníci firmy a zodpoví každou otázku zákazníka. Přímo ve skladu budou pořádány kurzy, jak se správně s různým nářadím má zacházet a zvláštní pozornost je věnována novým produktům. Podobný sklad bude od srpna t.r. ve Woodbridge, Ont. a později v Mississauga.

Immigration insanity

Bob MacDONALD

The Sunday Sun, March 8, 1992

When 155 Tamils came ashore illegally in Newfoundland in 1986 and claimed refugee status, I recall writing a column that began, "Welcome to Canada, sucker nation of the world."

I repeated the phrase the next year when a shipload of 174 Sikhs were smuggled ashore at a Nova Scotia fishing village and one promptly asked where he could get "a taxi to Toronto."

Of course, both groups -- previously coached -- demanded and were accepted as refugee claimants

Today, some people probably smile and sympathize when remembering the two landings.

But I don't. Just as I didn't laugh about either event at the time.

The reason: The two much-publicized groups were only the tip of the iceberg for an out-of-control immigration-refugee system deliberately imposed on Canada in 1965 by a Liberal government. The game was to flood such places as Toronto with immigrants of all cultures, religions and races who would gratefully vote for the party that brought them here.

MULRONEY
Broken pledges

People could enter as visitors and later apply to remain as immigrants. A new appeal board, staffed by political hacks and friends of the Liberal government, became extremely lenient in allowing even people with criminal records to be accepted as immigrants on "humanitarian" grounds.

Of course, a mushrooming army of "immigration" lawyers and immigration-refugee consultants prospered along the way. And when I wrote a series of articles in the old Toronto *Telegram* in 1970 exposing some of the worse cases in the new system, there were only two immigration intelligence officers in the Metro Toronto area trying futilely to catch and deport illegals.

Brian Mulroney's Tories promised to tighten up and enforce the immigration system before they were first elected in 1984. After they were elected to majority power, they lost interest. However, when the backlog of refugee claimants climbed to over 100,000 in 1987, the Mulroneyites appointed a new board — with 111 members at $75,000 each — and a $200-million budget to clear the logjam.

After all, refugee claimants — no matter how bogus their cases — are given free housing, food, clothing, transportation, education, legal aid, medical and dental care at the expense of Canada's taxpayers.

The result: Today, the board has only cleared 45,000 backlog cases of which 64% were accepted as refugee immigrants. But the claimants grew by another 30,539 last year alone — still entering Canada at a rate of 84 a day, every day of the year.

Also, criminals and criminal gangs get into the country under the lax system — causing many murders, hold-ups, rapes and assaults along with multimillion dollar rip-offs of our welfare system.

But people who dare complain are too often accused of racism and religious discrimination. The lie to that is that among the most critical of the mess are Canadians who honored our laws and waited their turn abroad to come here legally.

That's why we should add the police and any other agency in an all-out attempt to clear the backlog and get rid of phony refugees. And we should require airlines that bring most claimants here to immediately take them back to their embarkation airport.

If not, the mess will simply keep getting worse.

POLICISTÉ HLEDAJÍ PODVEDENÉ

Šestnáctiletý prezident

Praha (jk). »Dobrý den. Jmenuji se Filip Altman a jsem prezidentem soukromé firmy BMA-soft. Naše firma má eminentní zájem o vaše zboží.«

Tato či podobná formulka a nonšalance zkušeného cestáka otevřela dveře nejedné soukromé firmy či státního podniku mladičkému prezidentovi. Pan prezident ve stručnosti seznámil obchodního partnera se svou firmou zabývající se výpočetní technikou. Neopomněl zdůraznit, že právě oni jsou tím pravým podnikem, s kterým hodlají uzavřít výhodnou smlouvu. Prezident Altman byl muž činu. Jakmile se dohodli, okamžitě na hlavičkový papír firmy BMA-soft napsal objednávku s okamžitým osobním odběrem vybraného zboží.

Potud by se zdálo být vše v nejlepším pořádku. Ale nebylo. Prodávající firma marně čekala na úhradu zboží. Chtělí svého obchodního partnera urgovat, ale bohužel nebylo koho. »Prosperující« firma ani schopný pan prezident prostě neexistovali. O povedeného podvodníka se začalí zajímat kriminalisté z Prahy 6.

Netrvalo dlouho a zjistili, že prezident firmy BMA-soft Filip Altman se ve skutečnosti jmenuje Filip Švehovič, který teprve v říjnu oslavil své šestnácté narozeniny. Netřeba dodávat, že i firma BMA byla čistým výplodem jeho bujné fantazie. Dosud kriminalisté zjistili, že podnikavý mládenec obalamutil celou řadu podniků, jimž úhrnem dluží téměř půl miliónu korun. Mladý a schopný podnikatel skončil ve vyšetřovací vazbě.

Je pravděpodobné, že seznam podvedených firem bude podstatně delší. Policisté z Prahy 6 žádají všechny podniky a soukromé firmy, které přišly do styku s prezidentem firmy BMA-soft, aby se přihlásily na odboru kriminální služby v Praze 6, Čakalovově ulici 18.

Kanada slaví letos 125.výročí svého založení a shodou okolností ji nedávno Spojené národy prohlásily za zemi s nejlepší životní úrovní na světě, před Japonskem.. I z tohoto důvodu se mnoho lidí ve světě snaží do Kanady legálně emigrovat. V posledním desetiletí Kanada přijímala přibližně 200.000 nových přistěhovalců za rok, avšak direz stále je na tzv.sjednocení rodin. Je to určitá nevýhoda pro tzv.nezávislé žadatele, kteří v Kanadě rodinné příslušníky nemají a musí dosáhnout 70 bodů ze 100 možných. Po třech letech pobytu se každý přistěhovalec může stát kanadským státním občanem. Tomu účelu slouží zvláštní "soudy pro udělení občanství" po celé zemi. Ceremonie má slavnostní průběh. Náš obrázek je z 26.3. z Ottawy, kde Her Honour Judge Nicole Guénette udělila kanadské občanství 49ti osobám z 22 zemí. Novým kanadským občanům mj.pogratuloval a krátký projev proslovil vydavatel tohoto listu.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH,SLOVAK AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 278-4116.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na: "Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga,Ont. L5G 2A3,Kanada.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	$ 19:00
zámoří,lodí ...	$ 22:00
zámoří,letecky ...	$ 32:00

Čtenářům v ČSFR: Dobrovolné přednášky v korunách lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Nedávno se v Peterborough, Ont. sešli po dvacetisedmi letech paní Marie Hajníková, 93 /na obrázku vpravo/ a Joe Borov, 87, z Toronta. Oba pocházejí ze stejné vesnice na vých.Slovensku /Vranovské Dlhé/ . Rodiny emigrovaly do Kanady koncem 20. let a usadily se v Saskatchewanu. Později měl Joe několik restaurací v Torontě a Marie vychovala pět dětí v Peterborough. Bylo to zajímavé setkání po tolika letech;vzpomínali na "staré, dobré časy" a občas zapadli do melodického východoslovenského nářečí. Poznali by dnes svou rodnou ves?

ZPRÁVY Z KONZULÁTU

Než dostaneme do Toronta slíbené 2 konzulární úředníky, jsou žádosti o čs.vizum a o čs.cestovní pas k mání přes "Kan.Listy",příp.jejich vydavatele na č.278-4116. Důležité jsou mj. tyto informace: Viza má v Ottawě pro rezidenty Ontaria dr.Andrej Chudý. Vydání čs.pasu stojí Can.$33, pro dítě do 15ti let Can$ 11; poplatek se posílá se žádostí. Pokud někdo neví, co je tzv.rodné číslo,lze je dostat pro občany české národnosti na adrese:Česká správa soc.zabezpečení,Křížová 25, 150 00 Praha 5 a pro občany slovenské národnosti na adrese:Slov.správa soc.zabezpečenia,Ul.29.Augusta 8, 800 00 Bratislava. /Pro osoby nar. před r.1968./Vydání pasu trvá 2-3 měsíce. MJ

Po dlouhém zápolení s cukrovkou,zemřel 20.4.92 po srd.záchvatu v Torontě známý krajan Frank Svoboda. Přijel s Baťou a později dělal pro firmu Olivetti. Mezi pozůstalými je manželka Marie a dcera Lydia.

Jednou větou

Frank Otta neměl asi velkou radost,když se dověděl,že majetek rodiny Ottovy v Rakovníku, firma Rakona,se stala předmětem delšího článku v č.2 "Czechoslovak Life". Americká firma Procter and Gamble investovala značnou částku na modernizaci a hlavní osobou produkce je Francouz D.Delmotte. Znárodnění /krádež/ firmy v r.48 byla odbyta jednou větou.--Výroční uznání na poli kan.občanství dostalo letos 25 osob. Mezi nimi byl Charles E.Dojack, dříve Dojáček,pův.z Winnipegu,--Manželé Bernard a Michala Lidických /37 a 39 let/ se zabili 11.4. v autonehodě u Renfrew,Ont. Dva chlapci /5 a 10 let/ nehodu přežili. Dr.Lidický byl jaderným odborníkem a byl v Kanadě za účelem dalšího školení.--Vyšlo další číslo /č.2/92/ revue "Čtení z prérie". Vydává:Jiří Valtr,13136-135 St.,Edmonton,Alta. T5L 1Y5.Telefon:/403/447-9927. Dcera Erika,18,se stává známou jako fotografka a psal o ní list "Edmonton Sun".--Praha odvolala z funkcí celkem 36 čs.velvyslanců; jedním z nich byl čs.velvyslanec v Kanadě, ing.R.Schuster.--Dr. A.Buneník z Thornhill,Ont. dostal zprávu,že mu Český myslivecký svaz v Praze udělil nejvyšší řád za zásluhy o českou myslivost.--Prof.Milan Havlín by rád dostal do Kanady,resp.Quebeku,na 100 mladých lidí z ČSFR,aby se zdokonalili v oboru okrasného zahradnictví. Otázka jazyka je nejasná. Zprávu přinesl list "Svět a domov". --Herbalista Jaroslav Procházka,83,zemřel v Torontě. Sdělila nám to pí Slávie Hilbertová.--Fed.ministr daní, Hon.Otto Jelínek,jedná v Praze o české vydání knížky "Na tenkém ledě". Angl.verzi knížky lze objednat přes "KL" za $5.--Kanadský hudební svět okázale vzpomněl 75.narozenin našeho génia,prof.O.Morawetze. Jeho skladbu "Memorial to M.L.King" předvede Newyorská Filharmonie v lednu 93.--Přímé letadlo z Toronta do Prahy letí každou sobotu v 16:55. Jde o "Airbus". ČSA v Torontě má č.363-3174-6.--Kan.-čs.obch.komora má nyní vlastní kancelář v Praze: Suite 221,Staroměstské nám.6,110 01 Praha 1.Tel. 011/422/2897,linka 764. Odbočku vede M.Tonnerová,pův.z Montreálu. Tel.číslo v Torontě je:367-3432. Významný podnik se plánuje na 29.5.--Jednoaktovka V.Havla zahájí 5.5. ve studiu 205,25 St.Nicholas St.,Toronto. Tel.966-1522.--Jitka Bednářová,20,studovala loni v Torontě a po návratu do Brna pracuje v odbočce hnutí Amnesty International;jinak pracuje jako pamvěda /pomocná vědecká síla/ na MU.--Velký sjezd absolventů Slovanského gymnázia v Olomouci bude 26.9.92, 125 let od založení.Přihlášky na:MUDr.O.Jurýšek,Foerstrova 14,779 00 Olomouc,ČSFR. Z Mississaugy pojede J.Bombera.--Novotného amnestie z r.1960 pomohla dr.J.Kirschbaumovi,že v r.1991 na pozvání Matice Slovenské bez potíží navštívil Slovensko. Na stránkách pražského "Respektu" proti návštěvě protestoval býv.vězeň Osvěčimi R.Vrba z Vancouveru.--Dr.Jiří Kotas /býv.rezident Ottawy/vede v ČSFR "Konzervativní stranu Svobodný blok".Za vzor si bere Reagana a Thatcherovou.--44.Kongres Čs.sdružení bude v Calgary ve dnech 29.až 31.5.92. V Torontě podá info.č.925-2241. Karla Hartlová odešla na jiné působiště.--Jiřina Wymanová-Steinská bude mít 23.4.přednášku "Bata se vrací"v hale kostela sv.Václava. Pořádá Dámský odbor.

Knihovna na Masaryktownu
Pondělí a pátek: 15:00-18:00
středa: 15:00-21:00.
sobota: 10:00-12:00.
Tel.: 431-9477

Pražské uzenářství
638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4
Tel.: 364-1787

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ

pořádá ve dnech 26.-28. června 1992 svůj IX. SLET. Kromě hlavního sletového vystoupení 28. června 1992 se v dny předcházející uskuteční např. turnaj v odbíjené, závody žactva, dorostu i členstva v nářaďovém tělocviku, nebudou chybět ani večer mládeže a sletová zábava. Další informace mohou zájemci obdržet na adrese sletového výboru: SLET Committee of Sokol Canada, 740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario, Canada M5S SJ2.

Nikdo nebude věřit,že tento býv.klatovský dragoun /plzeňský rodák/ oslaví 16.listopadu t.r. své 80.narozeniny! Frank Ječmen odešel do exilu po únoru 48,když se čs. komunisté zmocnili rodinného podniku. Stále je aktivní v Kampeličce a jinde.Loni byl s paní v ČSFR a byl nadšen.

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad $30,000

Všechny vklady jsou pojištěné u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno:pond.,čtvrtek a pátek 10-7;úterý a středa 10-5; sobota 10-2.

NAŠI V USA

Ivana Trumpová uspořádala ve svém hotelu v New Yorku banket ve prospěch ČSFR. Podle novinářů se zmínila vedle sedícímu prez.Havlovi,že píše novelu. Prezident Havel odpověděl,že to je asi chyba: novelu by měl psát on a Ivana by měla řídit Československo.--Na továrníka V.Hodka v 1949 na Pankráci se dobře pamatuje náš čtenář Jar.Vobořil z Pardubic,který tam byl vězněn jako mladý poručík let. Vdova po p.továrníkovi Hodkovi,který za války tajně sestavil letoun HK-101, žije ve státu Maine. --"Věstník Čs.národní rady americké" přinesl dojemnou vzpomínku na prof.dr.Františka Schwarzenberga a popis vzpomínkové tryzny na dr.Jána Papánka v New Yorku 12.2.92.--Tradiční krajanský piknik ve Fallbrooku v jižní Kalifornii se letos koná 31.května. Další informace:M.Zubatý, 12202 Lomica Dr.,Rancho Bernardo,San Diego,CA.92128-2717, nebo tel./619/ 485-7584. Martin nám také poslal obsažnou zprávu o činnosti místní odbočky Čs.nár.rady americké za rok 1991. Brněnský filmař Jan Krystek přijel a natočil film o krajanech v jižní Kalifornii.-- "Májový Ples" v Astorii,NY,bude 16.5.92. Vystoupí slovenský soubor LIMBORA.--"Reflex" přinesl delší článek o J.Hvastovi,kterému se v r.1951 podařil útěk z Leopoldova s pěti jinými vězni /Chalupa,Raichl,Gavenda,Hermanský a Bureš/. Hvastova adresa je: 10701 Marbury Rd.,Oakton,VA. 22124, USA. Podle vlastních slov má v Americe tři domy v hodnotě několika milionů dolarů. Jako předseda APRC International se zabývá mezinárodním marketingem, s důrazem na ČSFR. V Bratislavě otevřel jazykovou školu.--Vladimír Kříž,který opustil domov ve zlých dobách s pasem neexistujícího Vévodství Hutt River v Austrálii, vydal svou další knihu:"Neposlušné ženy". Objednávky možné zasláním $6 na adresu:V.Kříž,1725 Turk St.,Apt.11,San Francisco,CA.94115. Za dalších $3 Vám pošle sbírku básní kat.disidenta Oldřicha Tomka "Poslední pozdravy".--2.2. zemřela v Berwyn,IL. pí Blanche Kobylková,67,manželka vydavatele filatelistického časopisu "Czechoslovak Heritage",Box 159,Berwyn,IL. 60402.--Chicagský "Hlas národa" přinesl 4.4. rozhovor I.Hudcové se 40ti-letým Karlem Kasalem, synem záp.letce Karla Kasala a herečky Heleny Bušové /oba zemřeli ve Winnipegu,Man./ Mladý Kasal se vrátil z Kanady k stálému pobytu v ČSFR,ale není jasné,čím se živí. Zajímavé je přiznání,že jako navrátilec neměl naději dostat byt pro sebe a pro svou rodinu a protože nechtěl čekat,tak se na radu přátel nastěhoval do jednoho prázdného bytu bez povolení úřadů, a prošlo mu to.. /To jen svědčí o zmatku doma./--Dr.V.Chalupa,předseda zahr. výboru Čs.nár.rady americké,se dopisem pardubskému primátorovi MUDr. Z.Stránskému připojil k návrhu 18ti býv.občanů žijících v cizině, aby jedna ulice v Pardubicích nesla jméno gen.M.Ferjenčika, který po mnoho let sloužil v tamním jezdeckém účelišti a dokonce jel Velkou pardubickou. Dopis podepsal také předseda ČSNRA,dr.L. Rozbořil.--Americká velvyslankyně v ČSFR,Shirley Temple-Black se v červnu t.r. vrátí do USA,aby pomohla prez.Bushovi v předvolebním boji. Svého oblíbeného psa /jménem "Gorby"/ nabídla prez.Havlovi. Podle zpráv čs.tisku prez.Havel nabídku přijal příznivě.--M.Zapletal se sešel v Nitře s 85-roční ženou,která mu za války zachránila život. M.Zapletal žije v New Yorku. --E.Janečková,vdova po mezinárodním diplomatovi Jiřím,přesídlila z NY do S.Lake City, Utah.

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427

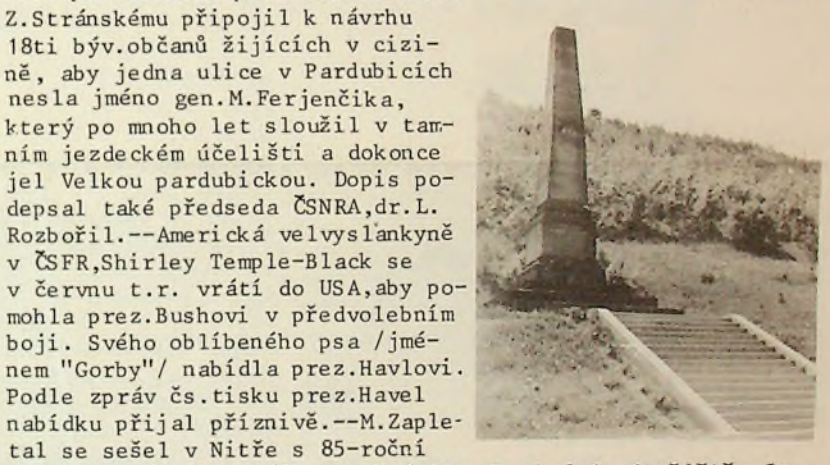
ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ...

T.O. ← STREET
Q.E.W.
Niagara → NIAGARA
200 Niagara St. ST. CATHARINES 646-7300

SOMETHING SPECIAL

George & Hana Beneš

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

Posledním útočištěm Jana Amosa Komenského, před odchodem do exilu, byl Brandýs nad Orlicí. Dodnes tam stojí pomník na jeho počest.

Během slavnostního koncertu na počest 400.narozenin učitele národů, J.A.Komenského,který se konal 28.3. v Torontě, vystoupila také známá varhanní umělkyně Dagmar Ledlová-Kopecky. Na našem obrázku je se svým synem Arnoštem.Účinkovali rovněž: Ivan Ženatý, prof.Oskar Moravetz,Valerie Sirén-ová a Antonín Kubálek. Čistý výtěžek připadl Fondu Olgy Havlové pro čs.děti s tělesnou vadou.

Because Children Matter

The Proposed Child Benefit

It's New! ▶ The proposed Child Benefit will, if passed by Parliament, go out to over 3 million Canadian families starting in January 1993.

It's Simpler! ▶ The proposed Child Benefit will replace today's patchwork of measures — Family Allowances, Child Tax Credit and Dependent Child Credit — with one monthly payment.

It's Fairer! ▶ The proposed Child Benefit will go to those families with children who need it — those with low and modest incomes. What's more, it is based on family income, which is a fairer way of determining the amount of assistance that children actually need. The proposed Child Benefit will include an earned-income supplement to increase support for low-income working families.

It's More Generous! ▶ The proposed Child Benefit will increase federal support for children by $2.1 billion over 5 years. For example, a family with one child, earning $20,000, can receive as much as $1,733 per year — an increase of 40%.

What's more, it would be tax-free — you wouldn't be taxed on the proposed Child Benefit!

It's More Responsive! ▶ Once fully in place, the proposed monthly Child Benefit will respond to changing family circumstances, such as the birth of a child.

It's Easier! ▶ The proposed Child Benefit will automatically be sent to you each month. If you file a tax return, there's no need to apply unless you have a change in family circumstances. At tax time, as well, you would find your tax return easier to prepare.

It's Up to You! ▶ For more information please fill out the coupon below.

YES
I'd like more information about the proposed Child Benefit and other programs for children.

Name_____
Street_____
_____
City_____
Province_____ Postal Code_____

Children Matter
P.O. Box 8176
Ottawa, Ontario
K1G 3H7

☐ in English
☐ in French

Canada

Government of Canada Health and Welfare Canada
Gouvernement du Canada Santé et Bien-être social Canada

O LETCÍCH

S.Krejčík gratuluje touto cestou Pepíkovi Jaškemu k jmenování gen.-mj.let.v.v.! /Prozradil nám,že jmenovaný byl v Liverpoolu znám jako vynikající houslista../--V.Metelka napsal pro "Zprávy"Klubu přátel pardubicka dojemný článek o záp.letci J.Cibulkovi,který zahynul v Severním moři před 50ti lety /přesně: 12.3.1942/. Pamětní deska v místní Orlovně zmizela v 50.letech.--V Perth,Ont. prý žije Hanuš Semler,RAF No. 788622,který sloužil u 311.a narodil se 1.9.1917.--Také Vít Angetter z Prescott,AZ,USA byl povýšen do hodnosti plk.let.v.v.--Máme foto Ludvíka Klímka z Karviné,který ve zlých dobách organizoval výstavky na počest záp.letců a v této práci -se vzácným porozumněním své manželky -pokračuje i nyní. Fotku přineseme příště.--Přihlášky do Svazu letců Československa přijímá Ing.O.Poláček,Kolského 1446/35,149 00 Praha 415-Opatov.--Ed Smithies /130 Clarence Gate Gdns.,Glentworth St.,London NW1 6AN/ sbírá materiály o čs.letcích v rámci RAF.--J.Pospíšil hledá p.Ševčáka, býv.letce. Jeho poslední adresa byla v USA.--Ottawské Let.Muzeum dostalo darem letoun Grumman CP-121 Tracker. Zprávu nám poslal M.Vyroubal.--Knihy na prodej přes "KL":F.Fajtl "Létal jsem s 311.",238 stran,$10; F. Kaucký "Stíhači ohnivých nocí",123 stran,$4; spec.číslo "Let.a kosm." "Bitva o Británii", k 50.výročí,80 stran,četné fotografie,$8.--"Pinke" Gaum,býv.přísl.RCAF,se nás oklikou přes Prahu dotázal,zda žije jeho přítel Vlad.Pára,s kterým se poznal v zaj.táboře v Saganu. /Pára zemřel v Austrálii 7.5.1983./--Milena Jakoubková hledá záp.letce Mirka Marka,311.--Publikaci J.Rajlicha a dr.J.Sehnala "Slovenští letci 1939-1945", 84 stran křídového papíru,120 dosud nezveřejněných fotografií a 40 barevných kreseb,lze objednat zasláním US$5 na adresu:Jiří Rajlich,Lázeňská 6, 118 00 Praha 1,ČSFR. Doporučujeme,protože to je první odborná publikace na toto téma. Zahrnuje i účast letců slovenské národnosti v RAF.--Svaz přátel letců ČSFR /Vlad.Bouzek/ má adresu: Box 57, 186 57 Praha 86-Karlín.--Máme tablo ze školního roku 35-36 Školy na důstojníky let. v zál.v Prostějově;účelišti tehdy velel plk.Bedřich Starý.--Za války bylo na území Kanady 360 let.účelišť a vycvičeno bylo 131.553 mužů a žen,včetně našich,Poláků,Norů atd.--Čs.letci Šlapák,Struna a Čermáček sní svůj věčný sen na franc.hřbitově v Jarnac,poblíž města Cognac /rodiště prez.Mitteranda/.--Od pí Rodovské jsme se dověděli,že ve Skotsku žije dcera letce Vašáka,který měl přezdívku "Mac". Jmenuje se Anna.Její matka zemřela.--V Anglii žije vdova po Ant.Škachovi,který zahynul 3.9.44 u Braintree,Essex. Žije také dcera Stazie,učitelka. Škacha sloužil napřed u 1. Sq.,RAF, s K.Kuttelwascherem.--Pí L.Hýblerová má zásluhu o to,že u vstupní brány let.muzea v Duxfordu je lípa s deskou,na které jsou vyrita jména Chalupa,Fechter,Göth, Hradil,Komínek,Marek,Štěrbáček, Pohner a Zavadil. Hodně pomohl Ben Chamberlain,synovec J. Boultona,angl.instruktora u 310.čs.peruti.

Přinášíme málo známou fotografii novopackého rodáka plk.let.v.v. Adolfa Vrány, který žije se svou siamskou kočkou na adrese: AV, Flat No.2, Cherry Tree House,Hadrians Close, Lower Bemerton,Wilts. SP2 9NN,Anglie. Snímek je z Duxfordu v létě r.1940, těsně po evakuaci z Francie. Tehdy se stal F/Lt.Vrána příslušníkem 312.čs.stíhací perutě a s ní se účastnil slavné Bitvy o Británii. Byl znám jako znamenitý pilot a přítel všech nováčků, kteří k peruti přicházeli,např. M.Liškutín. Adolf Vrána byl také dobrým hercem a nepokazil žádnou legraci. Od r.1935 byl znám jako "Houpman Sagner" a ta přezdívka mu zůstala i ve Francii a v Anglii. Navíc umí psát /jeho kniha o letci Vašátkovi je toho důkazem/. Je v kontaktu s jiným packým rodákem, plk.Otou Hrubým;třetí druh Standa Fejfar bohužel padl v r.41 nad Francií. Ada Vrána nám před časem poslal vzpomínku na rok 1990,kdy se nemohl zúčastnit sjezdu našich letců v Anglii,ale zdravotně zvládl návštěvu blízkého RAF letiště v Boscombe Down, kde shlédl na 500 letadel všech typů, včetně Spitfirů,Hurikánů,ME 109 a 110. Hlavní vzpomínková cerenonie se měí se konala v září v katedrále v Salisbury a plk.Vrána se aktu účastnil jako čestný host a podle všech známek jediný účastník Bitvy o Británii. Pro úplnost poznamenáváme,že jeho RAF číslo bylo 83235 a datum narození: 27.října 1908. /V roce 1993 bude slavit své 85.narozeniny a proto s větším článkem počkáme./

JEDEN ZE STATEČNÝCH

25.března t.r.opustil v Praze naše řídnoucí řady další kamarád,pplk. let.v.v.Antonín Vašek,68. Podlehl po dlouhé a kruté nemoci-následky nelidského věznění v 50.letech. Jako jeho nejbližší kamarád po celou dobu války,vracím se přes půlstoletí nazpět a opět vidím jeho mladistvou veselou tvář. Na počátku války Toník opustil své rodné Havřice u Uherského Brodu a pustil se přes Maďarsko do Jugoslávie, s úmyslem připojit se k čs.zahraniční armádě. V necelých 17ti letech vypadal spíše jako studentík,který se vrací ze školy k rodičům. Sešli jsme se v Palestíně jako dvě"vojenská ucha" v Jedenáctém pěším praporu. Napřed jsme sloužili u I.roty a později u roty doprovodných zbraní. Spolu jsme ochutnali frontu v poušti severní Afriky,kde písečné bouře zanechaly v Toníkových plících značnou škodu. Spolu jsme prodělali tažení v Syrii a později přes 6 měsíců v obleženém Tobruku. Toník byl ukázněný a houževnatý voják, který často dovedl zahanbit starší zkušené mazáky. Spolu jsme absolvovali dlouho a nebezpečnou plavbu kolem Afriky,oblékli modré RAF uniformy a opět riskantní cestou přes Atlantik do západní Kanady,kde jsme po čase oba absolvovali pilotní výcvik. Jako seržanti-piloti létali jsme pak v Anglii Spitfiry. Po válce a po návratu domi byl Toník vybrán jako učitel létání v Olomouci. Jehc tehdejší hodnost praporčíka se měla brzy změnit v poručíka. Ale po únoru 1948 byl zatčen,vězněn a jeho rodinný život rozvrácen. Poslední dobou se jeho zdraví zhoršovalo tak,že během rehabilitace letců v září 1991 v Praze,byl už Toník více v nemocnici než doma. /Nemohl se z téhož důvodu ani zúčastnit sjezdu letců v Anglii v r.1990./ Doufal jsem,že v dohledné době navštívím Prahu a po prvé po 46ti letech setkám se opět se starým kamarádem. Nedošlo k tomu.. Jsem rád,že se Toník aspoň dočkal zániku komunistické hrůzovlády. Bohužel nedočkal se spravedlivé finanční rehabilitace,zatímco pohůňkové z jáchymovských a příbramských dolů na svobodě užívají svých vysokých důchodů.. Boží mlýny někdy melou opravdu pomalu..Toníku, loučím se s Tebou, jak za sebe, tak za všechny zbývající kamarády. Chtěl jsem říci "S Bohem!",ale změním to na "Na shledanou!"

Bohuslav /Bob/ Velvarský
plukovník let. v.v.
Surrey,BC, Kanada.

Unikátní foto z archívu G/C Hockeyho: 138.peruť RAF pro speciální operace na letišti Tempsford v roce 1943. Letoun v pozadí je nejspíš Stirling III. Peruť vznikla původně v květnu 1918 a byla zrušena po osmi měsících. Obnovena byla až v srpnu 1941 a G/C Hockey byl jejím velitelem až do r.1943. Na podzim 1941 dostala peruť letoun typu Halifax. Tímto letounem dopravil Ron Hockey na čs.území dne 28/29.12.41 sedm čs.parašutistů,včetně Gabčíka a Kubiše. Lysandry přistávaly často v okupované Francii a podle svědectví G/C Hockeyho 60 jich tam bylo ztraceno.

O VOJÁCÍCH

Došel dotaz,co se stalo s plk.jezd. G.Viktorinem,který po něm.okupaci velel 9. praporu vládního vojska ve Vys.Mýtě a s ním 25.5.44 odjel do Itálie /Savigliano/. Zda přeběhl s praporem k it.partyzánům se neví. --J.Pospíšil z Roslin,Ont. poznal v Cholmondeley Parku Rudolfa Nekolu,když s Jelínkem a Hájkem začali vydávat "Naše noviny". /Škpt.R.Nekola zemřel v Clairmont, Ont. 1.12.1969 a je pochován vedle svého bratra Karla na Prospect hřbitově v Torontě.--Baťovec J.Pospíšil uvítal nedávno na své farmě kamaráda Hugo Melliona ze sev.Anglie a jeho paní. Pochlubil se mu 40.000 stromky na 50ti hektarech. Pospíšilovi získali celou řadu uznání za nejlépe upravenou květinovou zahradu kolem obytného domu.--Prez.Havel pozval na Hrad pplk.Rudolfa Háska z Toronta,aby mu 8. 5. předal Řád gen.M.R.Štefánika. Protože vyznamenaný má 101 a nemůže cestovat,měla vyznamenání přijmout jeho jménem dcera, pí Marie Vlachová,ale pokud to nebude možné,najde se jistě jiné řešení.--C.Metelka sdílel v 50.letech celu na Borech /v tzv.Kremlu/ s plk.Adamem,který pracoval za války na osobním oddělení MNO v Londýně. Co se s ním stalo? --Na 100 pamětníků a přátel se 20.3.92 dostavilo k pomníku na počest škpt.Morávka u Prašného mostu v Praze,aby uctilo 50.výročí jeho hrdinské smrti.--Pí Šulcová,vdova po Slávovi,odjíždí do ČSFR se svou dcerou 8.5.--A.Kraus nám z Londýna napsal,že voják-novinář Josef Josten pracoval dlouho pro svobodné Československu a vláda v Praze na něho úplně zapomněla.--Přesedou ÚV ČSBS se stal Jakub Čermín.--Ottawská publikace "Moravský výběr" přetiskla článek "Za britský válečný kříž Mírov",v němž je popsána Kalvárie dnešního gen.A.Petráka v 50.letech v mírovské věznici. Jeho tryznitelem byl tehdy vrchní strážmistr a fanatický komunista Oldřich Kohlíček, který v r.1970 emigroval do Brantfordu,Ont., kde dosud žije.--V Bystřici pod Hostýnem byla nedávno beseda s býv.členy para-skupiny CLAY-Eva A.Bartošem a Č.Šikolou a jejich válečnou pomocnicí pí Zicháčkovou.--Major duchovní služby v Anglii Hugo Vaníček se významně zasloužil o to,že v 50.letech byl zachráněn od zničení vnitřek rotundy na památném Říp u, který se stává symbolem čs.vzájemnosti.--Luhačovický rodák František Šťastný šel přes Balkán do Francie a do Anglie, promoval v Cardiffu v r.43 jako doktor medicíny. Sloužil u Angličanů,ale v r.44 šel do Ruska,byl dopraven na Slovensko během povstání,na Kozím hřbetě Němci zajat a zastřelen. Jeho nejlepším kamarádem byl mjr.Květoslav Prokeš,kterého popravili čs.komunisté.--V Brně zemřel známý voják,plk.Miroslav Ondrák,83. Za války velel ilegální skupině Ikarus a v 50.letech po 11 let vězněn,hlavně ve Valdicích.--Náhlá smrt plk.dělostřelectva B.Hlavatého byla šokem pro mnohé kamarády v sev.Anglii. Do Walton Lea krematoria se s ním přišla rozloučit tamní skupina veteránů a plk.K.Vrdlovec z Londýna. Za všechny se s Bohoušem rozloučil F.Kaplan.--Podle sdělení plk.MUDr.M. Suchomela,náčelníka Zdravotnické služby čs.armády při MO v Praze je možná bezplatná lázeňská léčba pro čs.vál.letce a vojáky žijící v zahraničí ve Fr.Lázních,v K.Varech,v Píšťanech,v Teplicích,Mar.Lázních,ve Slapech,na Jeseníku,jakož i v Tatr.Matliárech. Je nutné předem psát na adresu:Voj.lázeňská a rekr. zařízení, Uljanovská 1429, 101 00 Praha 10-Vršovice, k rukám plk.Ing.Šolce či pplk.MUDr.Samka. Je to dobrá zpráva pro naše čtenáře této a let.stránky.. --Pravomil Raichl /Box 1095,Hamlet Rt., Seaside,OR 97138, USA/ odjel na sjezd všech čs.východních vojáků,hlavně těch,co byli v Buzuluku a v Novochopersku.

Minule jsme se zmínili,že se Pražského povstání v květnu 1945 účastnil také býv.pardubský dragoun, kníže František Schwarzenberg. Výše uveřejněná fotografie zachycuje našeho krajana,který žije v Niagara Falls,Ont.: poraněn na pravé ruce je Ota Šindelář /jinak plavčík z filmu"Poslední podskalák"/. Bylo mu tenkrát 16 let a účastnil se bojů v Bubenči. Střelil se pancéřovou pěstí do jednoho něm. tanku. Dodnes má potvrzení,že bojoval dobrovolně na úseku Vašek;podepsán pplk. gšt.Svatopluk Rozmara. Už je to 47 let..

Pravomil napsal do texaského "Hospodáře" článek o dvou volyňských Češích /M.Šmolík, M.Derfl/,které Němci zajali u Charkova. Znal také "vyléčené komunisty" Krále a V.Opatrného,kteří padli.--Součka-SUKA jsme dali dohromady s M.Hudlickým-ŠKOTEM;první žije v Brazilii,druhý v USA.--8.1.92 zemřel Sir William Barker,82, v Liverpoolu. Byl to vzácný přítel Masarykova Československa.

STOP PRESS:

Pardubické noviny

Těsně před uzávěrkou tohoto čísla "Kan.Listů" nám došla zpráva, že od 1.května 1992 začnou na Třídě míru č.60 vycházet "Pardubické noviny". Půjde o deník,který bude přinášet zprávy z pardubického okresu. Šéfredaktorem je Richard Bláha. Kdo si "Pardubické noviny" předplatí na rok dopředu, budou 16ti-str. čísla stát jenom 1:80 Kčs,tedy o 20% méně,než v novinářských stáncích. Reklamní slogan listu je:"JE V NICH VŠECHNO!" Přejeme novému listu úspěch a světlou budoucnost! /Tajně jsme ovšem doufali,že se nová publikace bude jmenovat "Pardubické Listy";takový list totiž existoval v letech 1886-89 a měl přílohu "Pardubický Perník"!/MJ

Známý kurýr škpt.Morávka v letech 39 a 40 Jiří Zeman, v době čs.mobilizace v r.38. Měl krycí jména "Černý Turek" a "Koloběžka". Pracoval jako průvodčí lůžkových vozů mezinárodní společnosti Wagon Lits.Depeše pro Londýn vozil na trase Praha-Bělehrad-Sofie a Istanbul. Němci ho zatkli a popravili v r. 1942. /Z archívu dr.Vostatka z Pardubic./

Frank Tesař /62 Braywin Drive, Weston,Ont. M9P2P3,Kanada/ u památníku arm.gen.A.Lišky v Zaborči u Jablonce 10.8.91.

„Stratení" vojaci tejto vlasti

– Ten hlas, hoci som ho nepočul desiatky rokov, mi bol veľmi povedomý. Až po tom, keď sa mi vybavili v pamäti krušné chvíle prežité na Strednom východe i vylodenie vo Francúzsku, vedel som: je to Josef Mackó. A tak sme si padli do náručia...

Jozef Horvát z Trenčína sa vôbec nehanbí tentoraz za svoj roztrasený hlas a vôbec mu neprekáža, že on bol povýšený len na kapitána, kým jeho bojový druh na plukovníka.

Bratislavčan František Novák – seržant jazdeckej polície francúzskej cudzineckej légie – strávil celých päť rokov na Sahare a potom ešte skoro tri roky v radoch čs. vojska v Anglicku. Až teraz ho za jeho bojové zásluhy v samostatnej obrnenej brigáde na západnom fronte povýšili na poručíka.

Václav Hloušek – guľometník z 11. práporu Východ, bojovník z púští, od Tobruku a Dunkirku, sa ledva vystrábil z takých „typických" frontových chorôb, ako je malária, žltačka. Hoci zostal v armáde i po skončení vojny, neustále ho odstrkovali. Veď predsa bojoval na tom „nesprávnom" mieste. Až teraz, konečne, ako 73-ročný, dostal hodnosť plukovníka.

Eugen Kalmár, rodák z Trenčína, skončil právnickú fakultu ešte v polovici 30. rokov. Pre svoj zrakový handicap zostal iba obyčajným vojakom. Všetky vojnové roky strávil v anglickom tylovom štábe na Strednom východe. Po toľkých rokoch mlčania ho teraz povýšili na práporčíka.

O každom z tých 164 príslušníkov Združenia zahraničných vojakov Západ, ktorí sa nedávno zišli v Martine na slávnostnom zhromaždení, akte morálnej a politickej rehabilitácie, by sa dal napísať román. Ale naša „vďačná" vlasť im pripravila iné prekvapenie. Muselo sa na nich zabudnúť, ich činy vymazať z pamäti. Predchádzajúcemu režimu sa to skoro podarilo.

Mnohí sa opierajú pri chôdzi o palice, kvária ich rany po guľkách a črepinách, tisíce rôznych boľačiek starých i tých prikoriami rokov zozbieraných, no pri čítaní svojho mena sa stavajú do pozoru. Stále sa cítia vojakmi. Nie, vôbec im nejde o nejaké hviezdičky na náplecníkoch, vlastne mnohí ani vojenskú uniformu nemajú. Ide o viac. O ich morálnu a politickú rehabilitáciu.

Akt rehabilitácie iniciovala Čs. obec legionárska, ktorá v spolupráci so Správou pozemného vojska našej armády pozvala do centra Turca zabudnutých a stratených vojakov zo Západu. Stredný východ – Sýria, Palestína, Egypt, Líbya, Anglicko, Francúzsko – to boli niektoré zastávky ich šesťročných frontových bojov a útrap.

Dekrét ministra obrany o povýšení do vyššej práporčíckej či dôstojníckej hodnosti z rúk náčelníka generálneho štábu Česko-slovenskej armády generálporučíka Karla Pezla pred očami vojenských atašé veľvyslanectiev v ČSFR – členov spojeneckej koalície, pôsobil ako balzam na ich rozjatrené duše.

– Vtedy, pred viac ako pol storočím sme sa nepozerali, kto je Čech, kto Slovák, kto Žid či Rusín. Na bojisku nám rovnako z otvorených rán tiekla červená životodarná tekutina. Vedeli sme, že bojujeme za správnu vec – za slobodu našej vlasti, za náš spoločný štát. A tejto myšlienke zostávame stále verní. Vyznanie plukovníka vo výslužbe Františka Gaisla v mene všetkých rehabilitovaných nech je pre nás – v terajšej hektickej dobe – mementom.

ANTON FILLO

O PARAŠUTISTECH

Když jsme se v lednovém čísle "KL" zmínili,že K.Niemczyk ze skupiny CALCIUM zastává názor, že "R.Pernický ze skupiny TUNGSTEN neměl za úkol převzít velení nad CALCIEM",neměli jsme komentář od gen.R.Krzáka,který jsme si vyžádali. Přes nedostatek času nám gen.Krzák během února t.r. komentář poslal a vyjímáme z něho:"Nechtěl bych se vyhnout komentáři ohledně duelu Niemczyk versus Pernický. Obou si velmi vážím. Celou záležitost už dlouho sleduji. Nechci dělat soudce.Ovšem byl jsem skoro 4 roky členem štábu a pracovníkem ústředí v Londýně,i když tehdy jen nadporučík a tedy nikoliv konceptní pracovník. Znal jsem celý tep poměrně nepočetného úřadu,kde těžko něco uniklo pozornosti. Pravdu nemá Niemczyk. Úkoly byly dávány jen rámcově a nikdy definitivně. Dostávali je jako vojáci a nikoliv jako civilní pracovníci v nějaké smlouvě. Vojáci v poli byli řízeni vojenskými příkazy podle situace,která se mohla měnit a také se měnila. Pernický jako pracovní člen ústředí byl vyslán bez vysílačky. To znamená,že bude pro něho po stránce spojení - a to byla vitální záležitost- pracovat nebo mu bude nějaká skupina podřízena trvale nebo dočasně, podle situace. Pernický byl důstojník se samostatným posláním. Gemrot byl poddůstojník,který dočasně nebo trvale zastupoval velitele dr.Odstrčila,který odpadl.Pro Londýn bylo logické,že nyní skupina CALCIUM bude pro někoho nebo pro něco pracovat,stejně tak jako pro Pernického v podřízení mohl pracovat i ppor.Odstrčil. Niemczyk měl jednu dobu dojem,který povýšil na jistotu.Totiž že byl anglickou skupinou pracující pro Angličany a jako radista pracující s anglickou radioústřednou. To je naprostý nesmysl. Výcvik byl prováděn v anglických účelištích STS /Special Training Schools/,ale úkolový briefing, řízení a radiospojení bylo na západě vždy československé. To Britové,na rozdíl od Rusů, vždy respektovali. To byl také jeden z důvodů,proč po válce byl likvidován Píka. Nevím,zda Niemczyk na svém tvrzení, které není tak důležité, trvá. Toto je zatím vše,nač mám okamžitě čas."--Jinak má gen.Krzák vážné problémy jiného druhu. Píše mj."Mé fed.instituci byla letos zkrácena státní dotace /my nemáme členskou základnu/ zhruba o polovic. Dostáváme se do finanční tísně,která nás nutí omezit činnost. Omezujeme zaměstnance na okraj funkčnosti a rušíme zcela poslední auto a jsme nemobilní,což pro naše zahraniční návštěvy je katastrofa tam,kde jde o pozvané hosty."--ČSBS se snaží postavit Ležáky na úroveň přízně Lidic. Tryzna v Ležákách je 21.6. a má tam být i Marta Kubišová a R. Lukavský. Pp.Ondráček /USA/, gen.Krzák,gen.Fajtl a vydavatel t.l. dostanou diplomy čestného členství Společnosti pro zachování památky Ležáků. Totéž in memoriam dostanou G/C Hockey,ing. Vitáček a p.Hruška,autor nové brožury.--Na Bulovce se podnes zachoval Heydrichův chorobopis; máme fotokopii. V čs.tisku v r.68 se objevila zpráva,že K.H. Frank byl po 4 dni Gestapem vyslýchán,protože bylo podezření,že měl v atentátu prsty. Nápadné totiž bylo,že ten den jel H.jen se svým šoférem a bez obvyklého lodivoda na motocyklu. Přivedl Kubišův granát k explosi nálož,kterou někdo jiný ukryl v autě? I po 50ti letech není vše jasné.

AMSTERODAM
(CHAVIVA, AMAZONKA)

vysílačka: ano, krycí název zatím neznám
složení: Cvi ben Jakov (velitel)
Rafael Reis
Chaim Chermeš
Ada Rosenbergová (Chaviva Reiková, Ada Robinsonová)
úkol: zajišťování spojovací služby pro britskou vojenskou misi ve Slovenském národním povstání, zpravodajská činnost o celkové situaci na povstaleckém území, národnostních problémech a vztazích mezi Čechy a Slováky a zejména o situaci Židů na Slovensku; péče o Židy a uprchlíky ze židovských sběrných táborů zdržujících se na povstaleckém území
prostor působení: povstalecké území, Banská Bystrica
předpokládaný DP: osvobozené povstalecké území; letiště Tri Duby
skutečný DP: okolí Sůlova (?) jižně od Bytče; povstalecké letiště Tri Duby
výsadek proveden: 13. září 1944 (Cvi ben Jakov, Rafael Reis, Chaim Chermeš) jižně od Bytče
19 září 1944 (Ada Rosenbergová — Chaviva Reiková) na letišti Tri Duby; přistála letadlem
výsledek: Skutečný název skupiny je nejpravděpodobněji AMSTERODAM (podle údaje ing Petra Kopečného, Hlas revoluce č. 10/1990), jinak udáván pracovně jako CHAVIVA nebo AMAZONKA. Jejími příslušníky byli výhradně Židé, členové sionistického hnutí, získaní pro britskou SOE prostřednictvím JEWISH AGENCY. Dva členové skupiny byli slovenští Židé; Ada Rosenbergová pocházela z Radvaně, Cvi ben Jakov z Bratislavy. Skupina však nebyla vyslána v rámci II. odboru československého MNO v Londýně.
První část skupiny byla omylem vysazena mimo svobodné povstalecké území; třem parašutistům trvalo více než týden, než se jim podařilo překročit linii fronty a dostat se na svobodné území. Ada Rosenbergová přiletěla společně s britskou vojenskou misí 19. září 1944 na letiště Tri Duby. Brzy po přistání se sešla s československou zpravodajskou a spojovací skupinou COURRIER, které předala jednu ze svých radiostanic. Tou bylo potom zprostředkováno spojení s italskou základnou v Bari. Zároveň radista skupiny COURRIER měl vyslat prostřednictvím výše zmíněné radiostanice některé telegramy Ady Rosenbergové.
Pokud se týká vlastní práce skupiny AMSTERODAM Ada Rosenbergová pracovala zpravodajsky v okolí Banské Bystrice, Cvi ben Jakov usiloval o spojení s dr. Oskarem Neumannem a Gízou Fleischmannovou v Bratislavě, s nimiž chtěl dohodnout pomoc židovským uprchlíkům ze sběrných táborů, kteří se stahovali na povstalecké území. Zbyli dva členové skupiny měli vyvíjet činnost na území Maďarska. V důsledku válečných událostí se jim to nepodařilo. Při zatlačování povstání do hor ozbrojení parašutisté s několika svými spolupracovníky postupovali do masivu Nízkých Tater, kde se v okolí Bukovce pokusili o vytvoření menší partyzánské skupiny. Události však měly rychlý spád a skupina se musela stáhnout k jedné kolibě vysoko v horách. Na přelomu listopadu 1944 zaútočili na stanoviště židovských partyzánů příslušníci známé jednotky SS Dirlewanger. Parašutistům se sice podařilo z koliby uprchnout, ale krátce nato byli zajati. Zachránil se pouze Chaim Chermeš. Všichni zajatí byli dopraveni do Banské Bystrice a tam vyslýcháni. 2. prosince 1944 byli Ada Rosenbergová a Rafael Reis spolu s jinými zařazeni do likvidačního transportu, v nedaleké Kremničce zastřeleni a hozeni do hromadného hrobu. Podobně zahynul i Cvi ben Jakov.
Příslušníci skupiny pracovali zpravodajsky a spolupracovali s paraskupinou DAY (COTTAGE 1 — kpt. Baranski) a Ada Rosenbergová navíc se skupinou COURRIER.
poznámka: Skupinu řídila centrála Special Operations Executive pro Střední východ.

PŘÍKLAD TOMÁŠE BATI

Bylo už vícekrát doloženo, že dnešní obtíže mladé rep ubliky jsou stejného druhu jako byly ty, s nimiž musela zápasit už jednou po roce 1918. I když se za oněch 74 let, která nás dělí od roku 18, mnohé změnilo, některá poučení z těch m inulých zkušeností by bylo dobré využít, tak třeba příklad českého průmyslníka a průkopníka Tomáše Bati. O tom, jak Baťa překonal úspěšně prvou velkou krisi poválečných let , vypráví zasvěceně jeho blízký spolupracovník a spisovatel Antonín Cekota (Geniální podnikatel Tomáš Baťa :68 Publishers 1981).
V létech po prvé světové válce se projevily její následky velkou inflační vlnou, která zachvátila především Německo a v menší míře i všechny ostatní státy na válce zúčastněné.Československá vláda a jmenovitě Dr Karel Rašín se odhodlal k odvážnému kroku: od poloviny roku 1921 řídil měnovou politiku tak, že hodnota československé koruny stoupla za rok z pěti švýcarských centimů na 18 centimů (poznámka red.:jaká shoda, dnes jsme zase u těch pěti centimů).
Toto zhodnocení měny zlepšilo sice mezinárodní postavení státu a pomohlo drobným střádalům, ale pro průmysl znamenalo těžkou ránu: export klesl nejméně na polovinu, nezaměstnanost se zvýšila, domácí trh trpěl nedostatkem odbytu, protože lidé neměli prostě dost peněz na vydávání. Firma Baťa, která v té době zaměstnávala asi 2 tisíce dělníků, byla tímto vývojem zvláště silně postižena: její export klesl ze 64 milionů K4 na 15 milionů. Tomáš Baťa, který po léta zápasil se zlovolnou inflační spirálou, byl jako jiní postaven do nové situace,deflace. I v jeho závodech začal odbyt a tím i výroba klesat.Situace se přiostřila tak, že koncem srpna 1922 svolal Svaz čs. průmyslníků do Prahy velkou poradu, jak vzniklé krisi čelit.Všichni účastníci tam kladli po dva dny požadavky na vládu, aby zařídila to a ono.Tomáš Baťa sledoval pozorně jednání a přihlásil se ke slovu až třetí den , těsně před závěrem.

Začal hovořit jako neznámý majitel podniku střední velikosti. Když skončil řeč, trvající asi 5 minut, změnil se v nejznámější osobnost nejen v čs.průmyslu a obchodu, ale i u obyvatelstva Čs. republiky. Jeho řeč nebyla stenografována, bylo možno ji rekonstruovat jen podle vzpomínek účastníků. Zněla asi takto: "Pánové, během obou dnů mne všichni řečníci poučili o tom, co má dělat vláda, aby oživila průmysl. Nikdo zde však neřekl, co udělá on sám, anebo co by měl dělat on sám. Já osobně nejsem ani vládou ani politikem.Jsem švec a prodávám boty zákazníkům, mezi nimiž jsou i zemědělci. Jeden z nich řekl v prodejně: Dostal jsem za obilí polovinu, nekoupím boty až budou také za polovinu. Pánové, my snížíme ceny našich bot na polovinu a budeme pokračovat v jejich prodeji za polovinu.."
Tomáš Baťa nebyl řečníkem,jeho řeč byla tak krátká, že většina shromážděných považovala její konec za začátek. Její účinek se však rovnal výbuchu bomby. Několik vteřin tichaneuvěřitelného ticha - a na to smích a sarkastický posměch generálního ředitele největších železáren a dolů v republice, který vstal a obrácen k Tomáši Baťovi řekl. " Pane Baťo, já jsem poznal dost těch, kteří chtěli jet rychlíkem a nakonec jim zbylo sotva na lokálku " ." Pane, "odpověděl Tomáš Baťa, já pojedu expresem ".
Opouštějce shromáždění měl Tomáš Baťa pocit, že jeho návrh na boj s krisí padl na skálu. Bylo to celkem pochopitelné: nikdo nebyl ochoten uvažovat o možnosti ztratit polovinu hodnotové inventury majetku. Ani banky nebyly -až na určité výjimky - ochotny podporovat takové opatření. Ale Baťa se nezalekl, měl už svůj plán promyšlený, i když ne v podrobnostech. Hned po návratu do Zlína svolal svoje spolupracovníky a seznámil je s krisovou situací: přeplněné sklady, zmenšující se prodej, protože ceny zemědělských plodin klesly a zemědělci nemají peníze, výroba v továrně je na nejnižším stupni, zatím co lidé potřebují na zimu obutí. Pak řekl asi toto:

To, co jsme dělali a co dělají všichni v Evropě je okruh trvající krise, nezaměstnanosti, nedostatku zboží. Je nutno najít cestu k normálním poměrům: co to vyžaduje ? *Pracovat, vyrábět !* Vyrábět je m ožno jen za současného prodeje. Není-li prodeje, není výroby. Není-li výroby, není práce a výdělku. Situace je čím dále tím horší. Je to zakletý kruh, který je nutno prolomit. Jak ? Začneme prodávat za polovinu !
Pánové, v této chvíli nevím, kde najdeme úspory ve výši 50 %.Jedna věc je mi však jasná: velká krise se nedá řešit malými prostředky. Jestliže je člověk donucen bojovat, nikdo neví předem, co se v něm probudí. Co však víme je, že se *v továrně a obchodech mrhá časem, materiálem a lidskými schopnostmi. Možnost snížení nákladů je asi v tom, co je nám neviditelné v lidských srdcích, ve stanovisku lidí k práci. Musíme pracovat !*
Dnes nestačí křičet na stát, aby slevil na poštovném, dovozu,daních atd. Musíme slevit všichni na svých výrobcích a tak vyrovnat rozdíl mezi kupní silou koruny za hranicemi i doma. Náš závod sleví na obuvi od prvního září průměrně polovinu cen platných dříve. Budeme opatřovat až do té doby, než hladina cen klesna aspoň na poloviču, všem svým zaměstnancům potraviny, oděv a ostatní běžné potřeby za poloviču cen, platných na trhu v květnu. Naproti tomu požadujeme redukci mezd o 40 %. "
Prosadit navrhovaná opatření ,zejména snížení mezd, nebylo snadné, ale dělníci tenkrát pochopili, že není jiné cesty. Bylo také třeba reorganisovat výrobu, podstatně snížit výrobní náklady. To vše se ale podařilo a úspěch se dostavil: po přesvědčivé reklamní kampani se sklady vyprázdnily, výroba se začala rozbíhat tak, že v létech třicátých samotný export Baťových závodů stačil pokrýt v platební bilanci dovozy do celé republiky.
Po letech, když obrovský úspěch Baťova podnikání přiváděl do Zlína národohospodáře a žurnalisty velkých deníků, jeden označil Tomášovo rozhodnutí z roku 1922 za čin génia.Byl to říšský Němec. Jeho úkolem bylo zjistit pro jeho noviny příčiny soutěživé síly podniků, s nimiž nebyl říšský průmysl schopen konkurovat. Tomášova odpověď zněla: " Genius ? Ano, když se věc podaří, lidé řeknou genius. Když se nepodaří, řekne kdekdo jaký je to idiot . Když se octnete ve zlých dobách, genius vám z nich nepomůže. Tehdy vám nezbývá než jednat a pracovat.Moudře či nemoudře, to je jedno. V jednání a práci je život a jenom život Vám ukáže,jak jednat a pracovat moudře."
V roce 1922 zůstal Tomáš Baťa se svými idejemi a se svým plánem osamocen. Účinek se však dostavil poměrně rychle a je znám.Co nebylo a není známo je, že v zápase o život podniku, z dřiny při uskutečňování vidiny se zrodil Baťův systém a životní styl, který předstihl svou dobu o jednu a snad o více generací. Je to systém, z něhož vyrůstalo myšlení a životní styl uvnitř podniku, jež byly zdrojem jeho vzrůstu ve světové krisi let třicátých, jež zachránily podnik ve válečné katastrofě let čtyřicátých a v revolucích, které po ní následovaly.

A tak se nakonec musíme ptát: i když jsou dnes podmínky poněkud odlišné, nebylo by možné tento příklad oživit, naočkovat onen osvědčený pracovní styl našemu podnikání ?

Z ČESKOSLOVENSKA

List "Zář" napsal,že Bača se vrátil do Pardubic a že to také znamená,že "nás už někdo bere za stabilní stát". Prodejna je na hlavní třídě,která se stále "honosí" názvem Mírová. Prodejny byly otevřeny také v Hradci a v Turnově.--"Český Dialog" /K lipám 24,190 00 Praha 9/ měl článek "Také chcete pracovat v zahraničí?" Týká se možností v Německu.--Pardubice vzpomněly vhodně 10.výročí smrti prof.V. Skalického,matematika a astronoma.--Tamní tisk upozornil na 120. výročí narození ing.Josefa Prokopa,zakladatele továrny na mlýnské stroje a nejlepšího starosty v dějinách města. Jeho vnuk Alexander žije v Nevadě,USA.--Po více než 30ti letech začala vysílat rozhlasová stanice v soukromých rukou pod názvem"Radio Profil Pardubice".VKV II. Je slyšitelná i v Hradci.--V.Pokorný napsal článek "Jak je to s majetkem Junáka?"; protože byl Junák od r.39 zrušen 3x, majetkoprávní problémy jsou komplikované.--"Silvestrovský Vyškeřák" a "Aprílový Vyškeřák" jenom hýří dobrým humorem. Cena 4 kčs za číslo. O ukázkové číslo lze psát na adresu: Red.D.Daňová,"Nové Valašsko",Dolní nám.309,755 01 Vsetín.ČSFR. --"Ohnivé Listy" jsou publikací českých a moravských hasičů;redaktorem je M.Garncarz.--Vedoucí skautů v Kostelci n.Č.lesy / K. Michalík,Dvouletky 958/ uvítá materiál o kan.skautech a pod.-- P.Velfel /Žižkova 383,280 02 Kolín/ je ochoten přispívat do krajanských listů kdekoliv ve světě články"o životě,lidech a přírodě v ČSFR".--Jaroslav Mašek /Plzeňská 725,353 01 Mar.Lázně/ udržuje kontakt s vězni 50.let v Ústavu pro mladistvé v Zámrsku u Vys.Mýta. Plánuje se sjezd.--Václav Novotný /Svátkova 8,150 00 Praha-Smíchov/ nabízí krajanům z USA a Kanady slušné a cenově rozumné ubytování:25 DM za noc a osobu.Tel.525-626.24.ledna t.r.zemřel v Praze ing.Oldřich Janeček,87, bratr mez.diplomata Jiřího. Parte nám poslala Věra Kubiasová,sestra. --Poslanec Š.Plenta z Hradce prosazuje s přáteli požadavek rozpuštění kom.strany.--Postižení z let 1958-60 v procesech IPRA,TVAR a pod. se mají hlásit na adresu:Ing. Jiří Paluska,OÚ v Praze 2,Nám.Míru 20,120 20 Praha 2.--Zd.Procházková je aktivní v Uh.Hradišti.-- O zdar setkání kvarty pard.RG po 55ti letech se zasloužila Věra Poděšilová,roz.Mucková, a Vláďa Golán.--Red.Stan Motl, rodák z Kostelce n/O, pracuje na biografii Boba Hurikána. Plánuje cestu na Mont Blanc,po stopách Štefánkových; chce zdůraznit Štefánikovu horolezeckou a cestovatelskou zdatnost.--Mnozí zesmutněli,když koncem m.r.zanikly "Studentské Listy". Místo nich skoro týž red.kolektiv vydává pol.-kult.týdeník "Čas",ale zatím ani jedno číslo nám nedošlo. --V H.Městci vychází kult.revue "Leknín";redaktor:S.Valášek.-- Evidenci obyvatel ve Žďáru n/S vede Dagmar Sýkorová.--Skautský 4.oddíl v Pardubicích je jeden z nejaktivnějších za vedení Tomáše Maléře.Napsal nám,že ho potěšila nedávná návštěva Marcely a Pepíka Čechových z Austrálie.--Je naděje,že v Lounech bude brzy ulice Václava Majera. Byl po válce ministrem výživy a do exilu odešel v r.1948. Jeho vdova Irma žije v USA.--Zjistilo se,že ve skladech Lid.milic byly mj.minomety 80mm. Jsou nyní na prodej.--V Zastávce u Brna byla konečně zrušena škola SNB; byli tam hlavně trénováni Arabové.--V Hradci prý žije vdova po Řehounkovi,který byl postřelen StB během studentských demonstrací v Praze v Nerudově ulici v únoru 48. Studoval lesní inž. a pocházel z Pardubic.--U Příbrami byla objevena nová ložiska zlata,hlavně v oblasti Psích hor.--Čs. pavilon v Seville pomáhal stavět arch. Mirek Řepa;má vnučku Lucii a tak nám nezbývá,než mu gratulovat,že se stal dědečkem.--Oběti 50.let na jižní Moravě byly pohřbeny v hromadném hrobě u Břeclavi; přesné místo není zatím známo.--Na dotaz sdělujeme,že býv.rezident Ontária,ing.Oldřich J.Čerych,zemřel v Praze 8.6.1990; mezi pozůstalými jsou synové Jan a Michal.--Byl založen Svaz mužů,Box 100, 140 00 Praha 4.--Oběť kom. režimu v 50.letech,chodský vlastenec Josef Hinterholzinger,žija na:Pod břízkami 1259,530 02 Pardubice. Nedávno ho navštívil Zdeněk Mimra z Toronta.--Penpřítele v Kanadě hledá Stan Toman,Květnická 1722,666 00 Tišnov,ČSFR. Je mu 27 let.--Víte,že existuje Svojsíkův oddíl, která má asi 300 členů? Máme jeho statut a pošleme kopii zdarma vážným zájemcům.--Dr.Jiří Kotas /býv.ottawský rezident/ má v ČSFR nyní 10 filiálek jím založené Bank of Bohemia. Přinesl to i kan.list "Maclean´s".--Sehnalovi v Opavě jsou ochotni dát hlas kan.T.Baťovi v případě,že V.Havel nebude kandidovat na úřad prezidenta ČSFR.--Rekr.domek pronajme v šumavském podhůří MUDr.Jan Šimek.Hvězdova 23.,140 00 Praha 4.ČSFR.

ČSFR ZACHRAŇUJE KANADSKOU FIRMU

Kanada vděčí Československu za pomoc při ekonomické stabilizaci. Alespoň to vyplývá z novinové zprávy deníku Citizen, vydávaného v hlavním městě Otavě. Ten napsal, že nákup 3 letadel, jež bude používat prezident Václav Havel a jiní českoslovenští vysocí státní činitelé pomůže montrealské firmě Bombardier z ekonomických těžkostí. Podle smlouvy, kterou před pár týdny podepsali v Quebecku zástupci československeho ministerstva vnitra, zakoupí čsl. vláda 3 letadla značky Challenger v ceně od 15 do 20 milionů dolarů za kus. Celková částka – asi 60 milionů dolarů bude částečně uhrazena z 25 milionové půjčky, kterou nabídla Československu kanadská firma Federal Development Corporation prostřednictvím ministra Václava Klause.

Zpráva vzbudila v exilových a krajanských kruzích mírné překvapení, neboť útrata šedesáti milionů dolarů na prezidentskou flotilu se v době, kdy se komunismem vyčerpané Československo staví na nohy, považuje za zbytečný luxus. Češi a Slováci v zahraničí jsou na rozpacích, zda finančně přispět na v Československu těžko dostupné zahraniční léky nebo na jednu z desítek dobročinných sbírek, které mají pomoci získat vzácné valuty k nákupu lékařských přístrojů, potřebných v dětských nemocnicích na Slovensku a v Čechách.

KAREL ČAPEK O ČEŠÍCH A SLOVÁCÍCH

„Ještě jednou mějte se mnou strpení, budu-li mluvit o Anglii a velebě ji a dávaje ji za příklad. tentokrát nebloudím duchem v dálkách, nýbrž myslím na nás, na tento den a na některé věci, kterým říkáme problémy, protože z nich děláme problémy. Myslím na nás, t.j. na Čechy a Slováky a na ně, t.j. Angličany a Skoty. Stalo se jaksi zvykem srovnávat poměr slovensko-český s poměrem skotsko-anglickým. Dobrá, mohlo by se jednou zkusit srovnání s poměrem Skotů k Angličanům. Vím, že každé přirovnání kulhá, ale i kulhavý může někam dojít. Jsou tu ovšem jisté podstatné rozdíly: Češi nepopravili Slovákům žádnou královnu ani jim nevyvraždili celé kmeny v horách: tento rozdíl se už ovšem nedá napravit. Nemíním ostatně srovnávat ani dějiny, ani konstituce, nýbrž jisté lidské poměry.

Několikrát jsem provedl tu nešikovnost, že jsem Skota nazval Angličanem. Velmi se urazil a řekl, že není Angličan, nýbrž Skot. Je nedůtklivě hrdý na to, že je Kaledonec. Nenosí sice kilt a mluví jen anglicky, jako každý jiný Brit, ale to mu nevadí, aby se nepovažoval za něco jiného, než jsou ti hubení Angličani za říčkou Tweedem. Zdá se, že má na ně svrchu, pohrdá jimi do jisté míry, tak jako mládenec z Horní Lhoty pohrdá mládencem z Dolní Lhoty. Honosí se skotskou literaturou, třebas je psána anglicky, jeho vojáci se dají rozsekat pro Velkou Britanii, ale musí mít své kostkované gatě nebo sukýnky z tartanu a musí jim k tomu hrát skotské dudy. Střehnou žárlivě, až do anachronismu svůj skotský regionalismus, ale praví se, že je Skot nejspolehlivějším a nejtužším Britem. Angličané na něj lají, že je zrzavý a že má kramářskou duši. Nikdy se navzájem neujišťují, že jsou bratři a nevrhají se při banketech navzájem do náručí. Není to také třeba, neboť Velká Britanie, to jsou právě oni, Angličan i Skot, a bylo by těžko říci, kdo z nich je více Britem.

Nuže, abychom se vrátili domů, tedy není zarážející, že Slováci nemilují vlažné Čechy — to je přirozeně a ve jménu větší rozmanitosti světa i v pořádku, ale zarážející je, že nadávají republice. Není nic zlého na tom, že na nás mají svrchu, třeba proto, že pijeme pivo a neumíme zpívat, nemáme v našich lesích medvědy a vůbec jsme střízliví a neznabožští Čiškové. Ale je něco zlého na tom, že mají svrchu na stát. Regionalismus obohacuje život, separatismus jej zužuje. Přes všechen autonomismus a separatismus máme vlastně žalostně málo smyslu pro regionalismus. My, Čiškové, jsme o něj už skoro přišli, protože jsme z lokálního svérázu nedovedli udělat vysoce vybroušenou kulturní lokální formu. Svéráz nevězí v nějaké výšivce nebo premování nebo v jiných věcech pro oči, nýbrž v sebevědomí, s nímž se odlišují od jiných. A v sebevědomí proto, že se odlišují od jiných. Máme poněkud manii odstraňovat všechny rozdíly: voják z hradeckého regionu se už neliší od vojáka domažlického ani výložkami jiné barvy. Výsledkem je jistá bezbarvost. V Anglii by domažlickému regimentu musely hrát dudy a regiment z Karpat by s sebou vodil medvěda jakožto plukovního bůžka.

Vytvářime jakési neexistující československví, místo abychom vytvářeli Čechy, Moravu a Slovensko a teprve nad tím něco velikého a nedotknutelného, totiž říši. Není žádných Angloskotů, nýbrž je Velká Britanie, ale je stejně veliká pro Skota jako pro Angličana — a běda tomu, kdo by ji urážel. Běduje se pro to, aby Slovensko bylo autonomní zemí, ale méně usilovně se dbá daleko vážnější otázky, aby Slovensko bylo Slovenskem. Na druhé straně se opět staráme o unifikaci, ale zapomínáme na něco životnějšího, totiž na diverzifikaci. Chybuje se na obou stranách. Člověk nežije v říši, nýbrž ve své vesnici nebo svém kraji. Každý lokální patriotismus zvyšuje hodnotu denního života, každý regionální svéráz ji oživuje. Ale znamená-li regionalismus životní plnost, stát znamená velikost; rodný kraj se miluje, státu se slouží. Skot je Skotem pro sebe a pro Angličana. Pro svět je Britem. Není žádné neštěstí, chovají-li k nám Slováci jistou křepkou řevnivost, to podněcuje a obohacuje život. Ale neštěstí by bylo, kdyby hranice jejich sebevědomí byly na Malých Karpatech. Jejich hranice jsou u Chebu a Šluknova. Skotsko jsou hory a Slovensko jsou také hory. V horách se lidé neuzavírají, nýbrž sestupují z nich. Slovenští highlanďři, zkoumejte tento příklad."

KAREL ČAPEK, 1925

Bystré oko každého býv.rezidenta Pardubic pozná na tomto obrázku sokolovnu Na Olšinkách. Je tam znovu pánem Sokol Pardubice I.,ale budova za posledních 40 let vůčihledě zchátrala a nejnutnější opravy budou drahé. Kdo z našich čtenářů by chtěl jakkoliv pomoci, může psát na adresu tajemníka: Jiří Vondrák,Jiráskova 29, 530 02 Pardubice 2,ČSFR.

Kdo všechno má v Praze ulici

POLYGON 2/92

V roce 1984 jsem v tomto časopise uveřejnil článek „O těch pražských pomnících...". Poukázal jsem na to, že v Praze nám ve 20. století různé pomníky mizely a jiné se objevovaly. Zároveň jsem udělal přehlídku podivných názvů pražských ulic, které se za tzv. normalizace v hlavním městě vyskytovaly. Dnes by se dalo psát o dalším mizení pomníků – různí ti Leninové a podobné pochybné figury naštěstí z Prahy zmizely. Nové pomníky zatím nepřibyly, nejsou na ně zřejmě peníze (a možná, že se noví radní nemohou shodnout, kdo a kde by měl pomník dostat).

Názvy ulic, náměstí a nábřeží už byly z velké části zbaveny jmen Engelse, Gottwalda, Lenina, Zápotockého – a také SNB, Pohraniční stráže a Lidových milicí. Zmizel Ždanov stejně jako Anežka Hodinová-Spurná, dosloužil Buďonnyj, Fadějev, Sverdlov, Kalinin, Kirov, Kujbyšev. A také Pieck, pochybná existence mjr. Schramm, dále Václav Vacek, Ďuriš, Jodas a podobná bolševická drobotina. Vrátila se celá galerie zasloužilých osobností a ulici či náměstí po zásluze dostali Milada Horáková, Jan Palach a Jan Patočka. To všechno je v pořádku – a mělo by se v tomto směru pokračovat.

Co v pořádku není, je přemíra mezinárodní i domácí komunistické prominence různého kalibru, která pořád ještě ledaskde hyzdí pražské ulice či náměstí. Máme tedy maďarského bolševika Bélu Kuna, komunistického odboráře Zpuku, polské komunisty Marchlewského, Modzelewského a Rakossowského (toho Poláci vyhnali z Polska do SSSR už v roce 1956). Kdo ví, proč mají v Praze ulice ruští bolševici Lunačarskij a Manilskij, proč je Uljanovská ulice (podle města, přejmenovaného v Rusku podle původního Leninova jména – v Rusku tato kuriozita už zmizela). Máme také Hočiminovu a Guevarovu ulici, rovněž Thorez, Gramsci a Togliatti se u nás ctí. Zřejmě bychom nemohli existovat bez manželů Rosenbergových, bez Šmidkeho a L. Štolla na uličních štítech. Hemží se to u nás postavami z několikrát přepracovaného slabého románu „Mladá garda" od Fadějeva. Minulá epocha se projevuje v takových názvech ulic, jako je Brigádníků, Dvouletky, Mírového hnutí, Mladé fronty, Mládežnická, Mladých budovatelů, Údernická. Různý komunistický potěr lokálního významu má ještě desítky ulic po sobě pojmenovaných. To skutečně existuje nedostatek českých a světových osobností, po nichž by se daly ulice pojmenovat?

Pražská městská správa má jistě starostí nad hlavu. Jenže probrat názvy ulic v Praze a nevhodné přejmenovat, to nechce ani zvláštní intelektuální výkon ani milionové výdaje. Bylo by skutečně na čase, aby v Praze – a samozřejmě nejen v Praze – definitivně skončila éra údajných velikánů bolševické minulosti i v názvech ulic. *Antonín Měšťan*

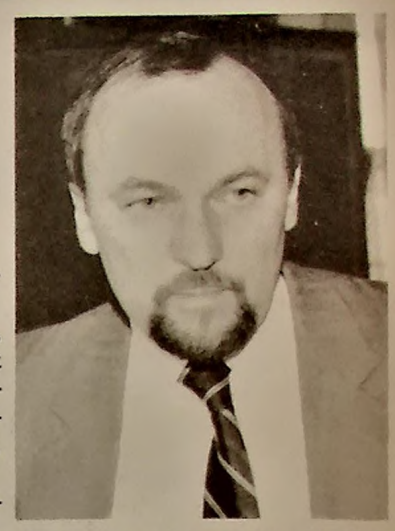
Druhá valná hromada Společnosti přátel Podkarpatské Rusi

Začátkem prosince se v Praze sešla druhá valná hromada Společnosti přátel Podkarpatské Rusi. Její průběh – v nabitém sále kina Kyjev – byl důstojný a přátelský. Počínaje přednesem krásných podkarpatoruských lidových písní v podání ženského souboru z Chomutova přes hlavní projev, který zhodnotil jak práci společnosti, tak vývoj na Podkarpatské Rusi a Ukrajině až k řadě srdečných pozdravů, které přednesli početní čestní hosté. Mezi nimi i předseda Českého svazu bojovníků za svobodu dr. Jakub Čermín. Hovořilo se o přátelství, které přetrvalo a trvá přes půlstoleté nařízené a striktně kontrolované mlčení, a zejména o tom, jak statečně Podkarpatští Rusíni bojovali po boku Čechů a Slováků za návrat svobody do Československé republiky, kterou nepřestali pokládat za svou vlast.

Předsedou Společnosti přátel Podkarpatské Rusi byl zvolen dr. Jaromír Hořec.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Malířka Libuše Šlechtová-Bourguignon ze Seaux /Francie/ dostala I.cenu na výstavě Salonu des Alps Maritimes,které se účastnilo na 1.000 umělců.--Zpěvák Karel Gott řekl ve Vídni krajanům,že jeho koníčkem je malování a že bude mít větší výstavu svých děl "U Jezulátka" v Praze.--Za článku "Klubu přátel pardubicka"se přihlásila Hana Chorovská z Brazilie.--Sociální pracovník Jan Polínek z Burgdorfu /Švýcary/ plánuje návštěvu ČSFR,přestože očekává zklamání.--Jana Rotterová-Witthed píše zajímavé články do švédského tisku;zabývá se rasismem mezi švédskou mládeží.--Známý malíř Jaro Hilbert,rezident Francie, zamýšlí oslavit své 95.narozeniny v rodné zemi.Jeho otec býval starostou Loun.--Par. hledá zem.ing.Čulíka.--V Curychu byl otevřen čs.konzulát:hon.konzulem je švýc.advokát W.Stauffacher,ale kancelář vede Jana Freiová.Víza do ČSFR neudělují.--Otec biskup J.Škarvada napsal do vídeňského kat. "Věstníku" článek "O kardinálu J.Beranovi-tentokrát podle pravdy". Přináší odpověď na otázku, proč kardinál Beran musel zemřít ve vyhnanství.--V texaském "Hospodáři" vyšla báseň na počest statečného anti-komunisty a poúnorového exulanta,býv.poslance Aloise Čížka,který zemřel v Gagny ve Francii 13.12.90./Narodil se v Praze 24.12.1905./--Redakci "Víd.Svobodných listů"/Margaretenplatz 7,1050 Wien/ vede nyní dr.Zdenka Dostálová.--Krajané ve Frankfurtu vzpomněli 12. výročí smrti populárního kněze, dp.K.Wörtnera.--Monsgr.Pavel Kučera,delegát České duchovní správy v Německu, byl přijat v audienci pražským arcibiskupem dr.M.Vlkem. Pražský světící biskup a gen.vikář,Monsgr.J.Škarvada,měl 2.2. delší rozhovor s papežem ve Vatikánu. Sv.Otec má letos navštívit Olomouc,ale zprávy o blahořečení bl.Jana Sarkandry nebyly potvrzeny.--"Svědectví",které po mnoho let ve Francii redigoval Pavel Tigrid, se přestěhovalo do Prahy,do Melantricha. Tigrid je v čs. tisku označován za "prezidentova asistenta".--Redaktorem"Čs. Sokola v zahraničí" je Rudolf Fiala /Švýcary/. Č.2/92 bylo zčásti věnováno J.A.Komenskému. Pěkně vyšlo foto jeho pomníku v holandském Naardenu,od Makovského.--Pardubický MUDr.Jan Rejda je na návštěvě svých dvou synů-lékařů v Austrálii.--B. Kopecká /rez.Norska/ dlí dočasně u příbuzných v Hořicích a bude tam i volit 5.6. Píše,že lidé jsou překvapeni,že "americký" Ivan Sviták bude kandidovat za levicový /komunistický/ blok.--Jenny Bujnová /Vídeň/ se domnívá,že dlouholetý starosta Čs.Sokola v zahraničí, Jan Wáldauf,by měl za zásluhy dostat při nejmenším Řád gen.M.R.Štefánika.--"Polygon" měl výborný článek o Janu Masarykovi/"Smrt prezidentova syna"/z pera D.Makovičky;vážným zájemcům pošleme kopii zdarma.--Dr.Josef Kratochvil /Německo/ napsal studii "Meditace věků-Dějinný vývoj filosofického myšlení"; vyšla v Brně a má 128 stran. --Významný čs.diplomat, kníže F.Schwarzenberg,78,byl pochován v Murau,v rakouském Štýrsku.--Něm.firma Mercedes uzavřela fin.dohodu s pražskou Avií,která bude vyrábět moderní lehká nákladní auta. Doufá se,že 3.200 osob zaměstnaných dnes firmou v Praze,si udrží práci.--Římský "Nový Život" připomněl,že v lednu uplynulo 90 let od smrti slavného G.Verdiho.--W.Pelc /Švýcary/ hledá Harry Hofmanna,nar.24-25 v Saské Kamenici. Za 2.války sloužil ve Svobodově armádě a domov opustil v r.1949.--F.Váňa /Balwyn,Austrálie/ poslal dopis redakci bratislavského "Nového času" a čeká ..--Anton Šťastný,který hraje hokej za team Fribourgu /Švýcary/,se stále považuje za "švýcarského Kanaďana" a v rozhovoru s čs.novináři nevyloučil návrat do Bratislavy.--Tamara Wagnerová popsala ve "Víd.Svob.Listech" pohnutý osud A.Kosa z Chebu, který byl v r.1949 zatčen,předán NKVD,poslán do Vorkuty a propuštěn až v r.1956. Žije nyní v Praze. Na Sibiři se setkal s plk.B.Boreckým z Hradce.--"Lid.demokracie" měla poučný článek "O českých knihách za hranicemi vlasti".Jeho součástí je rozhovor s vídeňským knihkupcem Petrem Pastrňákem, který spolupracuje s brněnským Moravským muzeem. Petr se narodil v r.45 v Lysé n/L a ve Vídni žije od září 1968. Nejvíc se prý prodávají knihy Milana Kundery.--V Mnichově vycházejí noviny nazvané "Česko-bavorský výběr". Jedno číslo stojí 1 DM a v ČSFR 1 Kčs. /V Praze se za marku dostane prý 20 Kčs./--Joe Buršík s paní /Austrálie/ navštívili Džakartu a přátele-baťovce tam.--Umělecký fotograf Victor Urban-Plávka,rezident v Alice Springs,Austrálie/ obohatil svou sbírku dalšími skvostnými záběry Ayersova "kamene"; tento útes má podle vlhkosti,teploty a pod. až 9 různých barev.--Jar.Škarda si z Anglie vyjel do Austrálie a zůstal 4 měsíce. Byl nadšen přírodou a rozsáhlostí země.--Podle listu "Slobodné Slovensko",který vychází v Kolíně n.Rýnem /Německo/, je největší organizací kan.Slováků "Kanadská Slovenská Liga" s třemi tisíci členy;přesné číslo je 3.111. Kolik členů má tzv.územný výbor Svetového Kongresu Slovákov není uvedeno.--Čs.velvyslankyně v Austrálii,MUDr. Jara Moserová,je spokojena v Austrálii.Nedávno navštívila Tasmánii,na pozvání Milana Vyhnálka.--Msgr.Karel Fořt oslavil v Mnichově "70". Blahopřejeme!

Ředitelem čs.oddělení BBC v Londýně v Anglii je býv. australský rezident J.Hodač. V Doncaster,Vict. vydával po několik let znamenitou revue "Panoráma". Naši v Austrálii ztratili.

THE THRONE SPEECH

Find Out What's In It.

The Government of Ontario outlined its agenda for the new session of the Legislature on April 6, 1992, in the Speech from the Throne.

The speech emphasizes the importance of investing in Ontario:

- Investing in People
- Investing in Business
- Investing in Infrastructure
- New Investment Mechanisms
- Investing in the Environment
- Streamlining Regulation
- Affordable and Effective Public Services

A copy of the speech is available at no charge. Simply complete and mail the coupon below.

Please send me my copy of the Speech from the Throne.

English ☐ French ☐

NAME:

ADDRESS:

TOWN:

PROVINCE: POSTAL CODE:

Please mail this coupon to:
Throne Speech, Ministry of Government Services,
P.O. Box 995, Station F, Toronto, Ontario M4Y 2N9

Ontario

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma

George (Jiří) Daneš

Family Trust

Corporation Realtor

Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/